

[Undervisningsministeren.]

Simplificering. Derimod maa jeg fastholde, at Reglerne for de forskellige Tilskud til hele den Række af Skoler, vi giver Tilskud, unægtelig er meget indviklede, og jeg vil være meget tilbøjelig til, naar jeg faar Lejlighed til en dybtgaaende Undersøgelse af Sagen, at tage det Spørgsmaal op, som det ærede Medlem har rejst, men jeg kan ikke paa det nuværende Grundlag bebrejde Departementet, at det ikke allerede har forelagt mig en fuldt udarbejdet Plan i den Retning, som det ærede Medlem skitserede.

Jeg vender mig derefter til nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Axel Sneum, idet jeg nu gaar over til Gymnasierne. Jeg skal erkende, at skønt jeg selv har arbejdet i den danske Gymnasieskole i 23 Aar, var det mig ganske overraskende at se den Statistik vedrørende Udnævnelser af Rektorer, som det ærede Medlem fremkom med. Jeg har ladet Departementet undersøge Sagen, og de Tal, det fremkom med, svarer nøje til dem, det ærede Medlem fremførte. Det er i sig selv, synes jeg, overraskende, naar man tager Stats-, kommunale og private Gymnasier, at Tallet af sproglig-historisk uddannede Rektorer er 50, medens Tallet af matematisk-naturvidenskabelige er 16.

Maa jeg lige indskyde den Bemærkning, at jeg nok lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Axel Sneum, som kommer fra Aarhus, hvor man har et humanistisk Fakultet, brugte Udtrykket „humanistiske Rektorer“. Jeg vil gerne udgaa det Udtryk og holde mig til det, som knytter sig til selve Kvalifikationen, nemlig sproglig-historisk i Modsætning til matematisk-naturvidenskabelig. Det er mig ubehageligt overhovedet at skulle reservere Ordet humanistisk til noget, der ikke skulde kunne bruges om Newton, om Einstein eller Niels Bohr. Den Form for Humaniora giver jeg ikke meget for. Jeg foretrækker at henholde mig til den rent faglige Sondring.

Men det kan altsaa ikke nægtes, at de sproglig-historisk uddannede Rektorsers Tal er betydeligt større end de matematisk-naturvidenskabeligt uddannedes. Jeg kan ikke give nogen Forklaring paa dette Fænomen, men jeg tror, jeg kan sige saa meget, at der ikke fra Ministeriets eller Ministeriets Raadgivers Side ved selve Formen for Udpægning af Rektorer tages noget som helst andet Hensyn end det, at man skønner over, hvorvidt den paagældende vil være egnet til Bestridelse af Hvervet, idet man her bygger paa de Udtalelser, der fremkommer om vedkommende — og for saa vidt han

ikke tidligere har været Rektor, vil disse Udtalelser i de fleste Tilfælde komme fra Rektor ved den Skole, ved hvilken han har været ansat —, i Forbindelse med hvad den paagældende har udøvet i sin Skolegerning. Men jeg skal ikke nægte, at Oplysningen ogsaa har overrasket mig. Jeg vil dog ikke af den Grund her fra Folketingets Talerstol aflægge noget Løfte om, at man nu bør ændre Kurs i den Forstand, at vi skulde til at udnævne saa og saa mange matematisk-naturvidenskabelige Rektorer. Det vilde nemlig efter min Mening kunne faa den højst uheldige Konsekvens, at man i saa Tilfælde virkelig kunde komme til at staa over for ved Rektoruudnævnelser at maatte tage en mindre egnet fremfor en bedre egnet. Jeg synes derfor, man skal holde sig til Grundregelen, samtidig med at man altsaa nu er opmærksom paa noget, som jeg ikke før har været opmærksom paa — det kan aldrig gøre nogen Skade, ja, det vil maaske endda kunne bidrage til, at Blikket aabnes for Ting, der tidligere ved en Række Udnævnelser maaske ikke har været paaagtet i tilstrækkelig Grad.

Jeg vender mig derefter til nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Ladefoged. Det ærede Medlem udtrykte Ønsket om større Bevillinger til de matematisk-naturvidenskabelige Fag, nemlig til hele det faglige Apparat, man der har til Raadighed — og det vil navnlig sige Samlinger. Jeg har spurgt i Departementet, og det siges, at det ikke er Ministeriet bekendt, at der har været paavist nogen Hindring for, at Undervisningen har kunnet gennemføres inden for Bevillingernes Rammer. Jeg udlægger denne Udtalelse saaledes, at der altsaa ikke fra noget bestemt Gymnasium har været paavist nogen Hindring for, at Undervisningen kan gennemføres. Men det er naturligvis ikke det samme som, at der ikke maa være et stadigt Krav om, at naar Skolerne udvides, maa ogsaa disse Bevillinger udvides.

Det Spørgsmaal, der i Ministeriet navnlig har trængt sig paa, er Spørgsmaalet om Udvidelse af Faglokalerne til Fysik og Kemi, og der har i denne Forbindelse været Andragender inde fra Sorø Akademi og Aarhus Katedralskole med Planer til Udvidelse af Lokaler, og det samme er Tilfældet ogsaa for andre Skolars Vedkommende. De er dog endnu ikke blevet til Virkelighed, og med den nuværende Materialesituation kan det maaske ogsaa volde nogen Vanskelighed at faa dem gennemført. Men jeg kan i alt Fald udtale min store Velvilje til, hvor Trang er til Stede, at gaa til en Udvidelse af disse Bevillinger. Jeg kan dog som sproglig-